

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **GISBURN s.r.o.**, IČ: 27873056, se sídlem Praha 1, Revoluční 1082/8, zast. Mgr. Pavlem Dvořákem, advokátem, se sídlem Žďár nad Sázavou, Strojírenská 2269, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 12.12.2012, č.j. 18299/12-1300-106187,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 12.12.2012, č.j. 18299/12-1300-106187, jímž byla k jeho odvolání změněna rozhodnutí: platební výměr Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 17.5.2012, č.j. 311704/12/004512108828 na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2009, a platební výměr Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 17.5.2012, č.j. 311780/12/004512108828 na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2009.

Platebním výměrem Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 17.5.2012, č.j. 311704/12/004512108828 byl žalobci vyměřen nadměrný odpočet ve výši 200.202,-Kč oproti v daňovém přiznání vykázanému nadměrnému odpočtu ve výši 1.393.134,-Kč.

Platebním výměrem Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 17.5.2012, č.j. 311780/12/004512108828 byl žalobci vyměřen nadměrný odpočet ve výši 115.278,-Kč oproti v daňovém přiznání vykázanému nadměrnému odpočtu ve výši 813.988,-Kč.

Změna platebního výměru za zdaňovací období listopad 2009, provedená odvolacím správním orgánem, se týkala zdanitelného plnění v oddílu I – Dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku. V ř. 1 se základní sazbou daně se částka základu daně 6.249.592,-Kč změnila na částku 0,-Kč a částka daně na výstupu 1.187.422,-Kč se změnila na částku 0,-Kč. V oddílu IV: Nárok na odpočet daně došlo v ř. 40 z přijatých zdanitelných plnění od plátců se základní sazbou daně 7.303.280,-Kč ke změně na částku 90.277,-Kč a u částky odpočtu daně v plné výši 1.387.624,-Kč došlo ke změně na částku 17.153,-Kč. V ř. 47 odpočtu daně celkem byla částka v plné výši 1.387.624 změněna na částku 17.153,-Kč. V oddílu VI. – Výpočtu daňové povinnosti v ř. 63 u daně na výstupu byla částka 1.187.422 změněna na částku 0,-Kč, v ř. 64 odpočtu daně byla částka 1.387.624 změněna na částku 17.153,-Kč a v ř. 66 byl nadměrný odpočet 200.202,-Kč změněn na částku 17.153,-Kč. Tedy žalobci byl vyměřen nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2009 ve výši 17.153,-Kč.

Změna platebního výměru za zdaňovací období prosinec 2009, provedená odvolacím správním orgánem, se týkala zdanitelného plnění v oddílu I – Dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku. V ř. 1 se základní sazbou daně se částka základu daně 3.677.418,-Kč změnila na částku 0,-Kč a částka daně na výstupu 698.710,-Kč se změnila na částku 0,-Kč. V oddílu IV: Nárok na odpočet daně došlo v ř. 40 z přijatých zdanitelných plnění od plátců se základní sazbou daně 4.284.145,-Kč ke změně na částku 38.001,-Kč a u částky odpočtu daně v plné výši 813.988,-Kč došlo ke změně na částku 7.221,-Kč. V ř. 47 odpočtu daně celkem byla částka v plné výši 813.988 změněna na částku 7.221,-Kč. V oddílu VI. – Výpočtu daňové povinnosti v ř. 63 u daně na výstupu byla částka 698.710 změněna na částku 0,-Kč, v ř. 64 odpočtu daně byla částka 813.988 změněna na částku 7.221,-Kč a v ř. 66 byl nadměrný odpočet 115.278,-Kč změněn na částku 7.221,-Kč. Tedy žalobci byl vyměřen nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2009 ve výši 7.221,-Kč.

Žalobce v žalobě namítal, že žalobou napadené rozhodnutí je věcně nesprávné, neboť právní posouzení Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu vychází z nesprávných skutkových závěrů, přičemž správní orgán prvního stupně i správní orgán odvolací nesprávně aplikovaly ustanovení zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty a zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád. Žalobce namítal, že finanční ředitelství na základě jeho odvolání rozhodlo v jeho neprospěch.

Žalobce rovněž namítal, že na rozdíl od odvolacího orgánu a správce daně unesl důkazní břemeno, když předložil řadu důkazních prostředků, které potvrzují, že v daňových řízeních uvedl pravdivé skutečnosti a současně také potvrzují i oprávněnost vzniklého a uplatněného nadměrného odpočtu.

Žalobce v žalobě konstatoval, že správce daně neprovedl místní šetření u společnosti CARETO s.r.o. a v té souvislosti zmínil rozhodnutí Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, dle kterých má správce daně identifikovat konkrétní skutečnosti, na základě kterých lze mít pochybnosti o věrohodnosti, úplnosti, průkaznosti nebo správnosti tvrzení daňového

subjektu. V této souvislosti žalobce poukazoval na „obecné tvrzení“ finančního ředitelství, že žalobce neprokázal, že dodal zboží společnosti Mix Metal Kft.

Žalobce dále namítal, že odvolací orgán nedoplnil na základě jeho návrhu dokazování a neprověřil jím podané důkazní prostředky. Žalobce tvrdil, že v průběhu daňového řízení v rámci dokazování předložil odvolacímu orgánu a správci daně důkazní prostředky, které dokládají, že skutečně došlo k prošetřovaným obchodním případům a zdanitelným plněním. Žalobce namítal, že mu oba správní orgány nesdělily, v čem přesně nepovažují předložené důkazní prostředky za důvěryhodné a jakým jiným způsobem lze prokázat, že k těmto skutečnostem došlo.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh daňového řízení, přičemž mimo jiné poukázal na to, že žalobce vykazoval nadměrné odpočty, které byly způsobeny vykázanými obchodními případy s kovovým šrotem. Uvedl, že coby odvolací orgán se neztotožnil s názorem správce daně a na rozdíl od něj dospěl k závěru, že se žalobcem deklarované obchody s měděným odpadem fakticky neuskutečnily. Vyloučení dokladů, jimiž mělo být předmětné zboží pořízeno, vedlo ke změně napadených rozhodnutí. Žalovaný konstatoval, že důkazní břemeno v daňovém řízení nese prioritně daňový subjekt s tím, že daňové řízení není založeno na zásadě vyšetřovací, ale zejm. na povinnosti daňového subjektu dokazovat vše, co sám tvrdí. Navrhl žalobu zamítnout.

Správní spis pak především obsahuje pro danou věc tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 12.12.2012, č.j. 18299/12-1300-106187, výzvu Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 25.10.2012, platební výměr Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 17.5.2012, č.j. 311704/12/004512108828 na daň z přidané hodnoty na zdaňovací období listopad 2009, za kontrolní období listopad 2009 dále spis obsahuje: úřední záznam správce daně ze dne 6.4.2012 ohledně výsledku kontrolního zjištění v rámci postupu I odstranění pochybností DPH za zdaňovací období listopad 2009, protokol o výsledku svědka pana P. ze dne 9.12.2011, protokol o výsledku svědka pana P. ze dne 24.11.2011, protokol o výsledku svědka pana B. ze dne 6.9.2011, odpověď na mezinárodní dožádání ke společnosti „MIXMETAL“, odpověď na mezinárodní dožádání „MIROMETAL“, odpověď na dožádání k daňovému subjektu Specca Spektrum s.r.o., výsledek dožádání k daňovému subjektu SUMI GROUP a.s., protokol z místního šetření ze dne 2.3.2010, č.j. 62291/10/004934106851, výzvy k odstranění pochybností ze dne 20.1.2010, č.j. 11059/10/004512108962, přiznání žalobce k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2009, doklady předložené žalobcem – kontrolní opis DPH za 11/2009, účetní deník za 11/2009 včetně faktur a příjmových pokladních dokladů, protokol o seznámení s výsledky kontrolního zjištění ze dne 25.5.2012, č.j. 316584/12/004934106851, příkaz ČIŽP ze dne 18.3.2011, č.j.:ČIŽP/46/OOH/SR01/1102826.001/11/HTD– pokuta uložená společnosti ALFA SCRAP, s.r.o., rozhodnutí maďarské daňové správy ze dne 22.12.2011, č.j. 4045811742, o posouzení odvolání společnosti Mirometal Kft., e-mailová komunikace s FÚ v Kutné Hoře, protokoly o výsledku svědků pana A. B. a pana R. B. ze dne 14.5.2010, fotodokumentaci nakládky/vykládky; správní spis za zdaňovací období prosinec 2009 obsahuje nad rámec dokumentů obsažených v části listopad 2009: odvolání žalobce proti platebním výměrům, platební výměr Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 17.5.2012, č.j. 311780/12/004512108828 na daň z přidané hodnoty na zdaňovací období prosinec 2009, návrh žalobce na pokračování v dokazování ze dne 2.5.2012, úřední záznam ze dne 5.4.2012, č.j. 183188/12/004934106851 o výsledku kontrolního zjištění v rámci postupu k odstranění

pochybností DPH za zdaňovací období prosinec 2009, protokol ze dne 9.12.2011 o výsledku svědka pana M. P., protokol ze dne 24.11.2011 o výsledku svědka pana M. P., protokol ze dne 6.9.2011 o výsledku svědka pana R. B., odpověď FÚ ve Velkém Meziříčí na dožádání ohledně výsledku svědka A. B. včetně protokolu ze dne 15.4.2010 o výsledku svědka, výzvu k odstranění pochybností ze dne 18.2.2010, č.j. 57829/10/004512108962, přiznání žalobce k dani z přidané hodnoty za prosinec 2009, doklady k vytýkácímu řízení: kontrolní opis DPH za měsíc 12/2009 včetně faktur a výpisu z běžného účtu žalobce za 12/2009, protokol ze dne 25.5.2012, č.j. 316584/12/004934106851, který se týká daňového řízení za zdaňovací období srpen až září 2009.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud nejprve uvádí, že na základě zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu, které vydalo žalobou napadené rozhodnutí ke dni 1.1.2013 zaniklo a jeho působnost přešla na Odvolací finanční ředitelství. Z toho důvodu je žalovaným v této věci Odvolací finanční ředitelství (§ 69 s.ř.s.)

Soud vycházel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb. daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.

Podle ust. § 92 odst. 5 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb. správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.

Rozložením důkazního břemene v daňovém řízení se opakovaně zabývaly správní soudy včetně Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 9.3.2016, č.j. 6 Afs 271/2015-50 Nejvyšší správní soud konstatoval, že je to daňový subjekt, kdo nese břemeno tvrzení ve vztahu ke své daňové povinnosti a břemeno důkazní ve vztahu k těmto tvrzením. Přestože daňový subjekt předloží formálně bezvadné doklady, správci daně mohou vzniknout pochybnosti o věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti daňových dokladů, účetnictví nebo jiné evidence. Správce daně je v takovém případě povinen prokázat existenci vážných a důvodných pochyb o souladu předložených záznamů se skutečností [viz § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu]. Není však povinen postavit najisto, že předložené údaje jsou v účetnictví či v jiné evidenci daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností. Pokud správce daně důvodně zpochybní předložené účetní nebo daňové doklady, tedy unese své důkazní břemeno podle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, leží na daňovém subjektu důkazní břemeno, aby pochybnosti správce daně vyvrátil a prokázal pravdivost svých tvrzení dalšími důkazy.

Shodnou otázkou rozložení důkazního břemene mezi správce daně a daňový subjekt se zabývala i rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zmíněná žalobcem v žalobě, z nichž rovněž vyplývá, že je na správci daně, aby vyjádřil pochybnost o věrohodnosti či správnosti tvrzení daňového subjektu, resp. důvod této pochybnosti.

K otázce důkazního břemene správce daně soud dále z judikatury Nejvyššího správního soudu poukazuje na rozsudek ze dne 26.3.2009, č.j. 5 Afs 51/2008-95, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil následující: „*Správce daně nemá povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik závažné a důvodné pochyby, že činí účetnictví nevěrohodným, neúplným, neprůkazným nebo nesprávným. ...Správce daně je povinen identifikovat konkrétní skutečnosti, na základě nichž hodnotí předložené účetnictví jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné... Unese-li správce daně své důkazní břemeno, je na daňovém subjektu, aby prokázal soulad účetnictví se skutečností, tj. aby setrval na svých původních tvrzeních a doložil, že přes vzniklé pochyby se sporný účetní případ udál tak, jak je o něm účtováno, anebo aby naopak korigoval svá původní tvrzení, nabídl tvrzení nová, reflektující existenci pochyb o souladu účetnictví se skutečností, a tato svá revidovaná tvrzení prokázal. Důkazní prostředky zde budou pravidelně pocházet ze sféry mimo účetnictví a de facto nahradí či doplní nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné účetnictví.*)

Smysl a účel takto rozloženého důkazního břemene mezi daňový subjekt a správce daně je z pohledu Nejvyššího správního soudu evidentní a odpovídá i ekonomické realitě daňově-právních vztahů: Bylo by jistě teoreticky možné, avšak velmi nevhodné, aby důkazní břemeno v daňovém řízení nesl vždy a ve všech ohledech správce daně. Správce daně by ovšem za takové situace musel pro účely každého vyměření daně složitě zjišťovat relevantní skutečnosti, k čemuž by potřeboval, mělo-li být takové zjišťování přiměřeně účinné, značně rozsáhlejší materiální i personální zdroje, než jaké má k dispozici. Proto – kvůli ekonomické efektivitě výběru daní – je povinnost tvrzení a povinnost důkazní uložena daňovému subjektu, který povinnost důkazní může relativně jednoduše splnit svým účetnictvím, avšak jen za předpokladu, že nebude správcem daně vůbec nezpochybněného tvrzení, menší část v rovině tvrzení doloženého účetnictvím resp. jinou povinnou evidencí a teprve poměrně malá část bude za situace, kdy správce daně relevantně zpochybní účetnictví či jinou povinnou evidenci daňového subjektu, řešena „plnohodnotným“ dokazováním v daňovém řízení.“

Žalobce v žalobě v nejobecnější rovině namítal, že v rámci daňového řízení předložil důkazní prostředky, které dokládají, že došlo k prošetřovaným obchodním případům a namítal nesprávnost skutkových závěrů správce daně a odvolacího správního orgánu, jenž dospěl k opačnému závěru. V prvé řadě však žalobce tvrdil, že žalovaný neidentifikoval konkrétní skutečnosti, na základě kterých měl pochybnost o věrohodnosti, úplnosti nebo správnosti tvrzení daňového subjektu.

Z výzvy k odstranění pochybností ze dne 21.1.2010 a ze dne 18.2.2010 vyplývá, že správci daně vznikly pochybnosti o správnosti, pravdivosti, průkaznosti a úplnosti údajů o plněních vykázaných v oddílu C. přiznání, protože poměr daně na výstupu a daně na vstupu činí v předmětných přiznáních za listopad a prosinec 2009 0,0000, přičemž poměr dodání zboží do jiného členského státu a přijatých zdanitelných plnění od plátců činí neobvyklých 1,0215, resp. 1,0143.

Správce daně žalobci dne 10.4.2012 (v případě zdaňovacího období prosinec 2009) a 11.4.2012 (v případě zdaňovacího období listopad 2009) sdělil výsledek postupu k odstranění pochybností. Z úředního záznamu ze dne 5.4.2012 (u zdaňovacího období prosinec 2009) vyplývá, že správce daně dospěl na základě provedených důkazů k závěru, že žalobce neprokázal, že zboží bylo dodáno uvedené osobě registrované v jiném členském státě s tím, že daň z přidané hodnoty bude na výstupu vyměřena jako prodej v tuzemsku. Ke shodnému závěru dospěl správce daně v řízení o odstranění pochybností za zdaňovací období listopad 2009 (viz úřední záznam o výsledku kontrolního zjištění ze dne 6.4.2012). Správce daně v obou případech provedl vlastní šetření, v rámci dožádání se obrátil na FÚ v Mladé Boleslavi, FÚ pro Prahu 3, FÚ ve Velkém Meziříčí, a to ohledně uskutečnění zdanitelného plnění. Dále správce daně požádal o mezinárodní výměnu informací a to k osobě – společnosti Mirometal Kft, VAT HU 14879393. Z odpovědi ze systému VIES vyplývá, že maďarská daňová zpráva nemůže uznat pořízení zboží ani následné dodání měděného kovového odpadu a dále to, že v sídle společnosti Mirometal Kft nejsou prostory vhodné k uskladnění měděného kovového odpadu. Správce daně rovněž vyšel ze svědecké výpovědi pana R. B., řidiče a pana P., bývalého jednatele společnosti Mirometal Kft. Pan B. vypověděl, že v případě společnosti Mirometal Kft se zboží neskládalo v sídle firmy, ale na předměstí Budapešti. Pan P. vypověděl, že zboží bylo dodáno do skladu odběratele na adresu v Miškovici.

Z důvodu neunesení důkazního břemene žalobcem vydal následně správce daně dne 17.5.2012 platební výměr č.j. 311704/12/004512108828 na daň z přidané hodnoty na zdaňovací období listopad 2009, a platební výměr č.j. 311780/12/004512108828 na daň z přidané hodnoty na zdaňovací období prosinec 2009.

Proti platebním výměrům podal žalobce dne 20.6.2012 odvolání, v němž stejně obecně jako ve správní žalobě namítal, že se správce daně nevypořádal s povinností ověřit a posoudit veškeré skutečnosti. Žalobce v odvolání uvedl, že jím navrhované důkazní prostředky jsou již předložené doklady a další dokumenty, svědecké výpovědi či vyjádření.

O odvolání rozhodlo Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu žalobou napadeným rozhodnutím. Na rozdíl od správce daně dospělo k závěru, že se žalobcem deklarované obchody s měděným odpadem fakticky neuskutečnily, a proto doklady vydané žalobcem i doklady přijaté, jimiž měl předmětné zboží pořídit, z hodnoty přijatých a uskutečněných plnění vyloučilo. V žalobou napadeném rozhodnutí se zabývalo doklady předloženými žalobcem: přijatými a vydanými doklady, dodacími listy a mezinárodními nákladními listy, pokladními doklady a výpisy z běžného účtu, dále svědeckými výpověďmi Pana R. B., A. B., M. P.. V části hodnocení důkazních prostředků se v žalobou napadeném rozhodnutí zabývalo jednotlivými důkazy. Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu uvedlo, z jakého důvodu nepovažuje výpisy z účtu žalobce za důkazy svědčící o faktickém přijetí a uskutečnění deklarovaných plnění a stejně tak, proč faktické přijetí a uskutečnění zdanitelného plnění neprokazují dodací listy. Hodnotilo svědecké výpovědi, poukázalo na konkrétní rozpory ve výpovědi svědků, pana A. a R. B., a dále zpochybnilo věrohodnost výpovědi pana P. Rovněž se vyjádřilo k předloženému rozhodnutí Regionálního daňového ředitelství Středního Maďarska ev.č. 2888337115 ze dne 22.12.2011, jímž žalobce zpochybňoval konstatování o neuznání transakcí s měděným odpadem maďarskými finančními orgány. Podle finančního ředitelství z uvedeného rozhodnutí však mimo jiné vyplývá, že společnost Mirometal Kft. neuzavřela s dodavateli, odběrateli ani s dopravci žádné písemné smlouvy a pro obchodování s odpady neměla potřebná povolení. Z citovaného rozhodnutí rovněž vyplývají okolnosti tvrzeného skladování měděného odpadu, které důvodně zpochybňují tvrzení žalobce, že by

společnosti Mirometal Kft. skutečně dodal měděný odpad. Tvzení žalobce neodpovídá ani jím předložená fotodokumentace nakládky a vykládky. Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu také hodnotilo předložené rozhodnutí České inspekce životního prostředí (v rozhodnutí mylně uvedeno jako rozhodnutí České obchodní inspekce) ohledně pokuty uložené společnosti ALFA SCRAP, s.r.o., uvedlo, že pro danou věc nemůže být relevantní, neboť se minimálně týká jiného časového období, tj. roku 2010 a navíc zjištění o dodání mědi vycházelo jen z tvrzení sankcionované společnosti a z jí vystavených dokladů. Finanční ředitelství v žalobou napadeném rozhodnutí rovněž odůvodnilo, z jakého důvodu neprovedlo navrhovanou výpověď svědka, pana P. B., auditora společnosti Mirometal Kft a z jakého důvodu považuje výpověď svědka pana B. Š., tehdejšího jednatele společnosti Mix Metal Kft., za nadbytečnou.

Soud v rozsahu žalobních námitek přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že z předmětného napadeného rozhodnutí jednoznačně plyne, na základě jakých konkrétních skutečností (výsledků dožádání, výsledků svědků apod.) dospělo Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu k závěru, že posuzované obchodní transakce byly vytvořeny uměle, tj. že žalobce neprokázal jejich faktické uskutečnění. Odvolací orgán tedy jednoznačně splnil zákonnou povinnost prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik závažné a důvodné pochyby, že činí tvrzení daňového subjektu nevěrohodným, neprůkazným a nesprávným. Z uvedeného důvodu neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, zamítl.

Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání, neboť žalobce nevyjádřil s takovým projednáním věci nesouhlas a žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání výslovně souhlasil. V daném případě tedy byly splněny zákonné důvody pro postup dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. června 2017

JUDr. Slavomír Nová, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení
Sylvie Kosková